

### **Resan till Gud**

**O**m man tittar på traditionella framställningar av dagens högtid ser man ofta de tre vise männen som företrädare för olika folkslag, som kungar som representerar alla då kända världsdelar: en afrikansk, en asiatisk och en europeisk kung.

Vilken vacker vision! Hela världen samlas vid krubban i Betlehem. Alla dras till ljuset som utgår från ett politiskt sett obetydligt ställe. Vilken underbar vision! Barnet, det allra mest värnlösa i samhället och världen, enar alla: svarta och vita, gula och röda, höga och låga. Alla finner vägen dit. Om vi bara ser på Gud som blivit människa kan hela människofamiljen enas. Tron på Gud som blivit människa, kan föra människor samman om de bara fokuserar på barnet i krubban.

De tre vise männen – kan man fantisera – gjorde en mycket lång resa. De står för alla som söker sig till Jesusbarnet, ja för alla som söker Gud.

Denna resa kan vara besvärlig. Man går vilse, blir utmattad eller tappar modet, eftersom målet verkar vara så långt borta. Den man söker döljer sig. Man får inte kontakt. Böner förblir obesvarade. Bibelord förblir tomma. Liturgin känns ibland bara som ett skådespel. Sådana känslor kan ansätta en sökare hårt.

Resan de tre vise männen gjorde var dessutom farlig. Rövare som ligger på lur, falska rådgivare som vilseleder dem. Smittosamma sjukdomar. De reste genom länder de inte kände till och vilkas språk de inte talade. Och när de så är

praktiskt taget framme vid resans mål, är de nära att luras i en fälla för att bli hantlangare åt en tyrannisk kung som bara var intresserad av säkra sin ställning till varje pris. I överförd bemärkelse är gudssökarna också utsatta för dessa faror.

- "Hon/han har blivit religiös." Det är inte någon särskilt smickrande kommentar i vårt samhälle. Ja, man kan till och med förlora vänner och bli ensam när man söker eller har funnit tron.
- Sedan kan det finnas människor som vill intala oss att det är befängt, ja dumt att söka Gud. Allt motbevisar honom, säger de: vetenskapen, personliga erfarenheter och inte minst lidandet. Då kan man ängsligt fråga sig om den farliga resan överhuvudtaget är mödan värd.
- Men det kan också finnas en annan sorts människor, religiösa människor som vilseleder en med konstiga idéer eller krav. Som intalar en att man bara kan finna Gud på det ena eller andra sättet. Att det är dessa villkor och inga andra som gäller. Det finns tyvärr också religiösa råttfångare, till och med människor som utnyttjar mitt sökande.
- Om man söker Gud kan det uppstå ytterligare en risk. Man märker att man måste förändra någonting i livet, ja kanske rentav vända upp och ner på invanda beteendemönster och tänkesätt. Mycket av det som hittills gällt, kanske kullkastas.

De tre vise männen fann det som de hade sökt. Stjärnan som hade försvunnit när de gästade Herodes palats visade sig igen och ledde dem raka vägen till barnet i krubban. De fann och uppfylldes av mycket stor glädje.

Den glädjen är glädjen över att finna Gud hur fördolt han än visar sig. Ett ljus som lyser upp hela min tillvaro. Ett bibelord som talar till mig på ett helt nytt sätt. En känsla av att vara omsluten av Gud och känna sig trygg i honom. Förmodligen något vi har svårt att sätta ord på. Men ändå finns vissheten där: Ja, här bor verkligen Gud. Han finns och han har visat sig för mig.

Man kan leva ett bra tag av en sådan erfarenhet. Och vi behöver sådana erfarenheter för att orka med den ofta grå vardagen.

Visst är en sådan erfarenhet något personligt men ändå inte privat. Kanske finns det till och med en önskan: jag vill dela med mig av min skatt – så som de tre vise männen. ”De tog fram sina skatter och räckte fram gåvor.”

Resan till Betlehem förändrade de tre vise männen. De tog en annan väg tillbaka till sitt land. Resan till Gud kan också förändra oss. Med glädjen över att ha funnit honom kan vi gå andra vägar. Vi kan våga oss på stigar som vi hittills inte känt och kan vika av från de upptrampade vägarna. En helt ny värld ligger framför oss: en värld av upptäckter och överraskningar. Med Gud blir det aldrig tråkigt.

Låt oss bryta upp som de tre vise männen:

- söka Gud med alla människor av god vilja,
- våga gå trots alla risker och faror,
- glädja oss åt det vi funnit och dela med oss av vår glädje,
- vara beredda att gå nya vägar.

Gud väntar på oss och vill göra oss rika. Han ger oss himmelens alla skatter. Och framför allt ger han oss den största skatten av alla: Jesus Kristus.

